

Identification of the Dimensions of Policymakers' Competency Model in the Security Domain

Farzad. Hosseini¹, Hamidreza. Bahrami^{2*}, Mehraban. Hadi Peykani³, Ali. Rashidpour⁴

¹ PhD Student, Department of Public Administration, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

² Assistant Professor, Department of Public Administration, Naraq Branch, Islamic Azad University, Naraq, Iran

³ Assistant Professor, Department of Public Administration, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

⁴ Associate Professor, Department of Cultural Management, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

* Corresponding author email address: drbahrami.328@gmail.com

Article Info

Article type:

Original Research

How to cite this article:

Hosseini, F., Bahrami, H., Hadi Peykani, M., & Rashidpour, A. (2023). Identification of the Dimensions of Policymakers' Competency Model in the Security Domain. *Journal of Technology in Entrepreneurship and Strategic Management*, 2(2), 108-124.

© 2023 the authors. Published by KMAN Publication Inc. (KMANPUB), Ontario, Canada. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

ABSTRACT

The present study was conducted to identify the dimensions of the competency model of policymakers in the security domain. This research is exploratory in terms of purpose and employs a qualitative method. The dimensions and indicators of policymakers were determined through thematic analysis to identify the dimensions and competencies of policymakers. The statistical population of this part of the study consisted of written resources related to policymakers in the provinces of Isfahan and Chaharmahal and Bakhtiari, as well as expert policymakers with at least 10 years of experience. Sixteen individuals were purposefully selected as the sample. Ultimately, the policymakers' competency model in the security domain was identified, comprising six dimensions: (1) expertise in policymaking, (2) consulting with others and considering the opinions and suggestions of experts, (3) impartiality and avoidance of personal gain, (4) commitment and adherence to the system, (5) attention to public interests, and (6) understanding security issues. Additionally, seventy policymaking competencies were extracted.

Keywords: competency, policymakers, security domain

Introduction

Public policymaking is a critical function in government management. Scholars such as Appleby argue that the satisfaction or dissatisfaction with governments often hinges on the decisions made and their outcomes, emphasizing the importance of competency in policymakers (Ghorbani & Vahdani, 2016; Hamidi et al., 2024). Policymakers' roles are particularly vital in creating frameworks for security, which serves as the foundation for progress across all societal domains. Societies that ensure a secure environment for policymakers typically exhibit greater development compared to those that do not (Ana et al., 2020; Mobini Dehkordi et al., 2018; Naderi, 2020).

Competency models present a framework for defining the characteristics necessary for individuals to effectively fulfill their responsibilities. When applied to security policymaking, these models can help delineate the essential skills and attributes required for success (Sakib et al., 2022; Shojaei et al., 2019). Arnold and Wolfers conceptualize security as both the absence of threats to acquired values and the absence of fear of such threats. This dual definition underscores the significance of security as a prerequisite for freedom, justice, and development (Abbasabadi et al., 2022; Abbasi & Daneshfard, 2021). Consequently, understanding and enhancing policymakers' competencies in the security domain is imperative for effective governance.

This study seeks to identify the dimensions and competencies essential for policymakers in the security domain through a systematic exploration. By presenting a tailored competency model, this research contributes to bridging the gaps in policymaking practices in this critical area.

Methods and Materials

This study employed a qualitative, exploratory approach to identify the dimensions of policymakers' competency in the security domain. Data collection involved interviews with 16 experts from Isfahan and Chaharmahal and Bakhtiari provinces, chosen through purposive sampling. These participants included experienced policymakers with over a decade of expertise in the security sector.

The study utilized thematic analysis, employing open, axial, and selective coding to analyze the data. Open coding was used to extract 149 initial codes from the interviews, which were later grouped into categories. Axial coding identified relationships between these categories, grouping them into causal conditions, intervening conditions, contextual factors, strategies, and outcomes. Finally, selective coding synthesized these findings into a cohesive competency model.

Data saturation was achieved when no new insights emerged during the interviews. The average duration of each interview was approximately 70 minutes. To ensure accuracy and reliability, the Maxqda software was used for qualitative data analysis and theory development.

Findings and Results

The analysis revealed six main dimensions of competency for policymakers in the security domain:

1. **Expertise in Policymaking:** This includes having structured and goal-oriented plans for ensuring security, the ability to utilize updated security information, proficiency in leveraging cyber resources, and the capacity to identify strengths and weaknesses in security frameworks.

2. **Consultative Skills:** Policymakers must demonstrate a consultative spirit, engaging with experts and stakeholders, fostering teamwork, and incorporating feedback from citizens and academic institutions.
3. **Impartiality and Ethical Conduct:** Effective policymakers must avoid personal gain, exhibit ethical behavior, and operate without bias or political alignment, ensuring transparency and legality in their actions.
4. **Commitment and System Adherence:** This dimension involves dedication to national values, adherence to legal frameworks, and safeguarding public trust through ethical decision-making.
5. **Attention to Public Interests:** Policymakers are expected to prioritize public welfare over personal or group interests, ensuring justice, combating corruption, and addressing citizens' concerns.
6. **Understanding Security Issues:** This includes a deep understanding of national and international security dynamics, the ability to adopt a systemic perspective, and competence in addressing complex security challenges.

These dimensions collectively comprise a framework of 70 competencies that policymakers need to effectively perform in the security domain. Statistical analysis of expert evaluations showed a high consensus on the importance of these competencies, with all dimensions scoring above 4 on a 5-point scale.

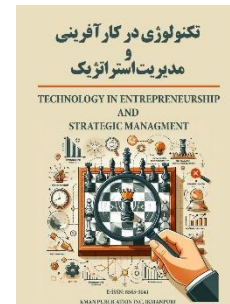
Conclusion

The findings highlight the critical role of competency models in enhancing policymakers' effectiveness, particularly in the security domain. Policymaking in this area demands a comprehensive understanding of security challenges, coupled with ethical, consultative, and systemic approaches. Policymakers must be equipped to address complex issues and make decisions that align with public interests and national security priorities.

The six identified dimensions provide a robust framework for assessing and developing policymakers' competencies. By focusing on these areas, governments can enhance the quality of decision-making and ensure that policies address the nuanced requirements of national and international security. The model aligns with theoretical perspectives and empirical findings, such as those of Blacksmith et al. (2019), who emphasized the interplay between mental ability and decision-making competence.

The practical implications of this study are significant. The competency model can serve as a guide for training and selecting policymakers, ensuring that they possess the necessary skills to navigate the complexities of security policymaking. Furthermore, it offers a foundation for future research and policy development, contributing to a more secure and stable governance framework.

In conclusion, this research underscores the importance of competency-based approaches in policymaking. By adopting the proposed model, policymakers can better fulfill their responsibilities, fostering a secure and progressive society. Future studies should explore the application of this model in different contexts and its impact on policy outcomes.

شناسایی ابعاد مدل شایستگی خط مشی گذاران در حوزه امنیت

فرزاد حسینی^۱، حمیدرضا بهرامی^{۲*}، مهربان هادی پیکانی^۳، علی رشیدپور^۴

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت دولتی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران
۲. استادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد نراق، دانشگاه آزاد اسلامی، نراق، ایران
۳. استادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران
۴. دانشیار، گروه مدیریت فرهنگی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

* ایمیل نویسنده مسئول: drbahrami.328@gmail.com

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله

پژوهشی اصیل

نحوه استناد به این مقاله:

حسینی، فرزاد، بهرامی، حمیدرضا، هادی پیکانی، مهربان و رشیدپور، علی. (۱۴۰۲). شناسایی ابعاد مدل شایستگی خط مشی گذاران در حوزه امنیت، تکنولوژی در کار آفرینی و مدیریت استراتژیک، ۲(۲)، ۱۲۴-۱۰۸.

پژوهش حاضر با هدف شناسایی ابعاد مدل شایستگی خط مشی گذاران در حوزه امنیت انجام شده است. این تحقیق از حیث هدف اکتشافی و از نظر روش از نوع تحقیق کیفی بوده است. ابعاد و شاخص‌های خط مشی گذاران از طریق تحلیل مضمون برای تعیین ابعاد و شایستگی خط مشی گذاران مشخص شد. جامعه آماری این بخش از تحقیق را منابع نوشتاری مرتبط با خط مشی گذاران در استان‌های اصفهان چهارمحال و بختیاری و کارشناسان خبره حوزه خط‌مشی‌گذاری ولی با سابقه کار حداقل ۱۰ سال تشکیل داده که ۱۶ نفر به شیوه هدفمند به عنوان نمونه انتخاب شدند. نهایتاً مدل شایستگی خط مشی گذاران در حوزه امنیت شامل ۶ بعد ۱- تخصص در امر خط مشی گذاری، ۲- مشورت با دیگران و توجه به نظرات و پیشنهادات خبرگان، ۳- جناحی نبودن و عدم منفعت طلبی شخصی، ۴- تعهد و پیابندی به نظام، ۵- توجه به منافع عمومی، ۶- داشتن درک مسائل امنیتی. وهفتاد شایستگی خط مشی گذاری استخراج شد.

کلیدواژگان: شایستگی، خط مشی گذاران، حوزه امنیت.

© ۱۴۰۲ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

مقدمه

خط‌مشی‌گذاری عمومی را می‌توان یکی از مهم‌ترین کارویژه‌های حاکمیتی مدیریت دولتی تلقی کرد. این کارویژه چنان با اداره امور عمومی پیوند خورده است که برخی از صاحب‌نظران، مدیریت دولتی را معادل خط‌مشی‌گذاری عمومی تعریف کرده‌اند. اپل‌بای معتقد است که رضایت نسبی یا عدم رضایت از دولت‌ها بستگی به تصمیماتی دارد که اتخاذ شده و نتایج حاصل از این تصمیمات. از این رو، اینکه خط‌مشی‌گذاران و سیاست‌گذاران در اتخاذ تصمیمات تا چه اندازه از تخصص و ویژگی‌های موردنیاز برخوردار هستند، اهمیت شایستگی آن‌ها را برجسته می‌سازد (Ghorbani & Vahdani, 2016; Hamidi et al., 2024).

ضرورت شایستگی خط‌مشی‌گذاران و سیاست‌گذاران زمانی بیشتر آشکار می‌شود که آنان باید در خصوص ریل‌گذاری‌های لازم برای سایر حوزه‌ها تصمیم‌گیری و اقدام نمایند. امنیت به‌عنوان زیربنای اساسی و ضروری جهت تصمیم‌گیری در سایر حوزه‌ها باید مورد توجه ویژه قرار گیرد. جامعه‌ای که بسترهای امنیتی لازم برای خط‌مشی‌گذاران فراهم باشد، طبیعتاً شاهد پیشرفت و توسعه بیشتری نسبت به جوامعی خواهد بود که در این حوزه دچار مشکلات هستند (Ana et al., 2020; Mobini Dehkordi et al., 2018; Naderi, 2020).

مدل‌های شایستگی، تصویری از فردی توسعه‌یافته را ارائه می‌دهند که از آمادگی لازم برای انجام موفقیت‌آمیز وظایف و مسئولیت‌های محوله برخوردار است (Esmaili et al., 2016). در این میان، ارائه مدل شایستگی برای خط‌مشی‌گذاران، زمانی ضروری می‌شود که آن‌ها بخواهند زیربنای لازم برای خط‌مشی‌گذاری در سایر حوزه‌ها را فراهم نمایند. امنیت را می‌توان به‌عنوان زیربنای سایر حوزه‌ها تعریف کرد. مدل شایستگی خط‌مشی‌گذاران در حوزه امنیت، به بیان ضرورت‌ها و الزامات موردنیاز خط‌مشی‌گذاران در این حوزه می‌پردازد، که این الزامات و ضرورت‌ها به‌عنوان شایستگی از آن یاد می‌شوند (Sakib et al., 2022; Shojaei et al., 2019).

امنیت و استمرار آن، از آرزوها و نیازهای حیاتی بشر است. امنیت، هم به‌عنوان هدف و هم به‌عنوان وسیله برای جوامع مطرح است. بدین معنا که اقدامات و تلاش‌های جوامع بشری برای تحقق این مهم، در راستای اهداف کلان معنا و مفهوم می‌یابد. از سوی دیگر، برقراری امنیت، پیش‌نیاز اصلی و شرط اساسی برای تحقق سایر اهداف مهم همچون آزادی، توسعه، و عدالت است. آرنولد و ولفرز امنیت را در معنای عینی آن، به‌عنوان فقدان تهدید نسبت به ارزش‌های کسب‌شده و در معنای ذهنی آن، به‌عنوان فقدان ترس از به‌خطر افتادن ارزش‌های حیاتی تعریف کرده‌اند (Abbasabadi et al., 2022; Abbasi & Daneshfard, 2021).

خط‌مشی‌گذاری عمومی، فرآیندی پویا و پیچیده است که در آن اجزا و عوامل مختلفی تأثیرگذار هستند. هدف این فرآیند، تصمیم‌گیری در تعیین خطوط اصلی و اساسی فعالیت‌ها و عملیات آینده دولت و بخش عمومی، با توجه به مصالح و منافع عامه است. به بیان دیگر، خط‌مشی‌گذاری عمومی مطالعه تصمیم‌گیری است؛ اینکه چه کسانی این تصمیمات را اتخاذ می‌کنند و چرا این تصمیمات برای اجرا ابلاغ می‌شوند، همواره از پرسش‌های پژوهشی مهم برای دانش‌پژوهان این حوزه بوده است (AIRaeesi Eman Jasim & Ojiako, 2021; Angez-). (e-Ghods & Abdi, 2024).

شایستگی خط‌مشی‌گذاران، از جمله ویژگی‌های مهمی است که بر موفقیت و اثربخشی تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری تأثیر می‌گذارد. فرهنگ آکسفورد، شایستگی را به‌عنوان قدرت، توانایی و ظرفیت انجام یک وظیفه تعریف می‌کند (Cave & McKeown, 1993). امنیت نیز به‌عنوان زیربنای سایر حوزه‌های سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری، جایگاه ویژه‌ای دارد. در نتیجه، توجه به شایستگی خط‌مشی‌گذاران، به‌ویژه در حوزه امنیت، از اهمیت بسیاری برخوردار است. امنیت به‌عنوان زیربنای توسعه و پیشرفت در سایر حوزه‌ها، نیازمند تصمیم‌گیری‌های تخصصی

و شایسته است. این مطالعه به ارائه مدل شایستگی خطمشی‌گذاران در حوزه امنیت می‌پردازد که می‌تواند به شناسایی و تقویت ابعاد مورد نیاز برای تصمیم‌گیری‌های مؤثر در این حوزه کمک کند.

روش پژوهش

با توجه به این که حوزه این پژوهش ارایه ار شناسایی ابعاد مدل شایستگی خط مشی‌گذاران در حوزه امنیت بوده است، بر اساس نظرات اساتید راهنما و مشاور تلاش گردید کارشناسان، مدیران و خبرگان حوزه امنیت در استان‌های اصفهان و چهارمحال و بختیاری به عنوان اعضای کمیته انجام شده‌اند. از منظر هدف، به دلایل پیش رو از نوع اکتشافی است. نتایج این پژوهش به ارائه یک مدل منتج می‌شود؛ ۳- یافته‌های این پژوهش دانش موجود را در زمینه خط مشی‌گذاری را توسعه می‌دهد. این پژوهش، از منظر فرایند اجرا (نوع داده‌ها)، از نوع کیفی است؛ زیرا در این روش پژوهش، بخش اول (داده‌ها)، از منابع مختلفی مانند مصاحبه، مطالعه کتابخانه‌ای و مشارکت گردآوری می‌شود که در این پژوهش نیز داده‌ها با مصاحبه جمع‌آوری شده‌اند. همچنین در روش پژوهش کیفی، بخش دوم شامل روش‌های تحلیلی و تفسیری است که برای رسیدن به یافته‌ها یا نظریه‌ها به کار می‌رود. این روش‌ها شامل شیوه‌های مفهوم‌پردازی از داده‌ها است که به «کدگذاری»^۱ موسوم است. در این پژوهش نیز از روش‌های کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده شده است. بخش سوم روش پژوهش کیفی، عبارت است از گزارش‌های نوشته شده یا ترسیم نمودارها و شکل‌ها یا ارائه شفاهی که در این پژوهش از روش نموداری استفاده شده است. همچنین این پژوهش از منظر منطق اجرا (یا نوع استدلال) از نوع استقرایی است؛ زیرا در این پژوهش مصاحبه شونده‌گان با توجه به تجربه‌های خود در باره نتایج پدیده‌ها توضیحات خود را ارائه می‌کنند. منظور از استقرایی بودن نظریه داده بنیاد این است که در این روش به آزمودن فرضیه پرداخته نمی‌شود، بلکه نظریه تدوین شده در نتیجه گردآوری و تحلیل همزمان داده‌ها روییده و زاینده می‌شود.

همانگونه که اشاره شد این پژوهش از نوع پژوهش‌های کیفی است از اینرو با توجه به اهمیت موضوع، نیاز بود تا از خبرگانی مصاحبه شود که ضمن برخورداری از تخصص‌های چندگانه، آشنایی کامل با مبانی نظری را داشته باشند. از این رو در پژوهش حاضر افرادی که قبلاً یا در حال حاضر، ضمن تجربه در کار خود، در سایر حوزه‌ها نیز تخصص داشته و شاغل بودند (مانند خبرگان که در حوزه خط مشی‌گذاری فعالیت داشته یا دارند)، جزء جامعه آماری قرار گرفتند. که شامل خبرگان حوزه امنیت در استان‌های اصفهان و چهارمحال و بختیاری، اعضای شاغل در دانشگاه می‌باشند. برخی افراد نمونه در حوزه خود تصمیم‌گیرنده و بنام بودند که ابتدا مصاحبه از آن‌ها شروع شد؛ سپس با پیش رفتن پژوهش و گردآوری و تحلیل داده‌ها، برای شناخت بهتر مفاهیم و مقوله‌ها با سایر خبرگان حوزه امنیت در استان‌های اصفهان و چهارمحال و بختیاری، مصاحبه صورت گرفت. بدین ترتیب در سال ۱۴۰۲ با ۱۶ صاحب نظر مطابق مصاحبه به عمل آمد.

در عمل، پس از انجام هر مصاحبه، متن مصاحبه به صورت دقیق مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته تا مفاهیم از هر جمله بیان شده، استنباط و استخراج شود. پس از آن، مصاحبه بعدی انجام می‌گرفت. بدین ترتیب تا زمانی این عمل پیش رفت که پژوهش به مرحله اشباع نظری دست یافت. اشباع نظری بدان معناست که مصاحبه‌های اخیر هیچ گونه داده‌های نو در پی نداشته و سراسر تکرار داده‌های پیشین است. لذا از مصاحبه ششم به بعد داده جدیدی در مصاحبه‌های بعمل آمده وجود نداشت و در مصاحبه دهم از اشباع نظری اطمینان معقول حاصل گردید. شایان ذکر است که بیشتر مصاحبه شونده‌ها در حوزه کاری خود بیش از ۱۰ سال سابقه کار حرفه‌ای داشتند و افراد دانش‌آموخته دکتری یا در حال تحصیل در مقطع دکتری بوده‌اند. متوسط زمان هر مصاحبه با هر یک از متخصصان و خبره حدوداً ۷۰ دقیقه بوده است.

گام دوم، فرآیند کدگذاری داده‌ها براساس سه سطح کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی است. طی کدگذاری باز، داده‌ها به بخش‌های مجزا خرد می‌شوند و برای به دست آوردن مشابهت‌ها و تفاوت‌هایشان بررسی می‌شوند. سپس این «مفاهیم» براساس مشابهت‌هایشان طبقه‌بندی می‌شوند که به این کار «مقوله پردازی» گفته می‌شود و «مقوله» مفهومی است که از سایر مفاهیم انتزاعی‌تر است و بنای نظریه از آن‌ها تشکیل می‌شود. به طور خلاصه، نتیجه کدگذاری باز مجموعه‌ای از مقوله‌های مفهومی ایجادشده از داده‌هاست. در کدگذاری محوری بین مقوله‌های اساسی که در کدگذاری باز گسترش یافته‌اند، در سطح ویژگی‌ها و ابعاد، ارتباطات درونی برقرار می‌شود. در پایان این مرحله، مقوله‌ها بر حسب شرایط به شرایط علی^۱، شرایط مداخله‌گر^۲، شرایط زمینه‌ای^۳، راهبردها^۴ و پیامدها^۵ تقسیم می‌شوند. در کدگذاری انتخابی، نظریه‌پرداز داده بنیاد، براساس الگوی ایجادشده با برقراری ارتباط بین مقوله محوری با سایر مقوله‌ها به نگارش نظریه می‌پردازد. ساده و موجزترین روش‌ها، روش نمودار است که در این پژوهش نیز از این روش استفاده شده است.

نظریه زمینه‌بنیان، روش نظام‌مند و کیفی برای خلق نظریه‌ای است که در سطح گسترده به تبیین برآیند، کنش یا کنش متقابل موضوعی با هویت مشخص بر می‌گردد. به گفته استراوس و کربین نظریه زمینه‌بنیان آن نظریه‌ای است که مستقیماً از داده‌هایی استخراج شده است که در جریان پژوهش به صورت منظم گرد آمده و تحلیل شده‌اند. در این روش، گردآوری داده‌ها، تحلیل و نظریه نهایی با یکدیگر در ارتباط تنگاتنگ‌اند. اگرچه هر یک از رویدادهای مختلف پژوهشی برای تفسیر داده‌ها اهمیت متفاوتی قائل‌اند، تفسیر داده‌ها در قلب پژوهش‌های کیفی جای دارد. در روش زمینه‌بنیان نیز تفسیر داده‌ها، نقش اصلی و محوری در فرایند پژوهش دارد مهم‌ترین دلایل انتخاب این روش به شرح زیر است:

- زمانی که درباره حوزه مورد مطالعه تقریباً نمونه‌های شناخته‌شده کمی وجود داشته باشد؛
  - زمانی که پژوهشگر به فهم ادراکات و تجارب افراد شرکت‌کننده در نمونه خاصی را داشته باشند؛
  - زمانی که پژوهشگران علاقه داشته باشند نظریه‌های موجود را به چالش بکشند؛
  - زمانی که هیچ نظریه زمینه‌ای برای توضیح تناسب ساختارهای روان‌شناختی خاص با رفتارهای بررسی شده وجود نداشته باشد؛
  - زمانی که هدف پژوهشگر گسترش یک نظریه جدید باشد.
  - اجرای نظریه‌پردازی زمینه‌بنیان به‌طور کلی در دو گام اساسی به شرح زیر انجام می‌شود:
- گام اول – گردآوری داده‌ها: داده‌های اولیه این پژوهش از منبع مصاحبه ساختارنیافته با خبرگان و با رویکردی اکتشافی با استفاده از سؤال‌های کلی مطرح شده در بالا جمع‌آوری شده است.

گام دوم – کدگذاری متن و نظریه‌پردازی: فرایند کدگذاری داده‌ها شامل سه سطح است: کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی که در ادامه توضیح داده می‌شوند:

کدگذاری باز: طی کدگذاری باز، داده‌ها به بخش‌های مجزا خرد می‌شوند و برای به دست آوردن مشابهت‌ها و تفاوت‌هایشان بررسی می‌شوند. سپس این «مفاهیم» براساس مشابهت‌هایشان طبقه‌بندی می‌شوند که به این کار «مقوله پردازی» گفته می‌شود و «مقوله»، مفهومی است که از سایر مفاهیم انتزاعی‌تر است و بنای نظریه از آن‌ها تشکیل می‌شود. به‌طور خلاصه، نتیجه کدگذاری باز مجموعه‌ای از مقوله‌های مفهومی ایجادشده از داده‌هاست * . کدگذاری محوری: در کدگذاری محوری بین مقوله‌های اساسی که در کدگذاری باز گسترش یافته‌اند، در

---

1 Causal Conditions
 2 Intervening Conditions
 3 Contextual Conditions
 4 Strategies
 5 Consequences

سطح ویژگی‌ها و ابعاد، ارتباطات درونی برقرار می‌شود. در پایان این مرحله، مقوله‌ها بر حسب شرایط به شرایط علی، شرایط مداخله‌گر، شرایط زمینه‌ای، راهبردها و پیامدها تقسیم می‌شوند. مقوله اصلی در این پژوهش ایجاد نگرش مناسب برای رهبری رفاقت مدار است. در این روش از نرم افزار Maxqda جهت تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی و نظریه پردازی استفاده شده است.

یافته‌ها

در نظریه داده بنیاد، روش تحلیل این گونه است که هر قسمت از داده‌ها، بلافاصله بعد از گردآوری آن قسمت به طور موازی مورد تحلیل قرار می‌گیرد. سپس، محقق رهنمودهایی را از تحلیل داده‌های اولیه، برای دسترسی به داده‌های بعدی دریافت می‌کند. این رهنمودها می‌توانند از مقوله‌های توسعه نیافته، خلأهای اطلاعاتی و یا افرادی که نسبت به پدیده بصیرت کافی دارند، حاصل شود. پس از کسب این رهنمودها، پژوهشگر برای گردآوری داده‌های دیگر وارد محیط پژوهش می‌شود. این فرآیند در گردآوری و تحلیل داده‌ها تا زمانی پیش می‌رود که پژوهشگر به اشباع طبقات دست یابد. در نظریه داده بنیاد، تجزیه و تحلیل از سه نوع کدگذاری تشکیل شده است که عبارت اند از:

۱- کدگذاری باز

در کدگذاری باز، نخست بر روی واحدهای معنادار داده با استفاده از یک نام مفهومی برجسب زده می‌شود و سپس با استفاده از نام‌هایی انتزاعی‌تر، مفاهیم به دست آمده دسته‌بندی می‌شوند که نام این دسته‌ها را مقوله می‌گویند. در مرحله بعد، با واکاوی داده‌ها ویژگی‌ها و ابعاد مقوله‌های به دست آمده پرورش داده می‌شود. البته این مراحل به صورت خطی نبوده و معمولاً همزمان و با تداخل زیاد صورت می‌گیرد. در این مرحله، محقق با مرور مجموعه داده‌های گردآوری شده، تلاش می‌کند که مفاهیم مستتر در مصاحبه‌ها را باز شناسد. این مرحله از کدگذاری، کدگذاری باز نامیده می‌شود، چرا که محقق با ذهنی باز به نام گذاری مفاهیم پرداخته و محدودیتی برای تعیین کدها قائل نیست. هدف از کدگذاری باز، تجزیه مجموعه داده‌های کیفی گردآوری شده به کوچک‌ترین اجزای مفهومی ممکن است. نتیجه کدگذاری باز مجموعه‌ای از مقوله‌های مفهومی ایجاد شده از داده‌هاست. مشاهده گردید که کد گذاری باز تعداد ۱۴۹ کد از ۱۶ مصاحبه شناسایی شده است.

۲- کدگذاری محوری

کد گذاری محور عمل مرتبط کردن مقوله‌ها با زیر مقوله‌ها در راستای ویژگی‌ها و ابعاد آنها است. در این مرحله با تعیین مفاهیم و مقوله‌ها کد گذاری باز پایان یافت؛ لذا از مفاهیم بدست آمده، کدگذاری محوری انجام می‌گیرد که به طبق مدل پارادایمی استراوس و کوربین، پدیده، شرایط علی، شرایط مداخله‌گر، شرایط زمینه‌ای و استراتژی‌ها و پیامدها انجام می‌شود. در این پژوهش بر اساس نظر مصاحبه کنندگان، مقوله‌های زیر به عنوان شایستگی خط مشی گذاران در حوزه امنیت شناسایی شدند. جدول زیر کد گذاری باز، محوری، گزینشی و ابعاد امنیت در جداول زیر نشان داده شده است.

جدول ۱

نتایج کدگذاری کیفی داده‌ها

کد گذاری باز	کد گذاری محوری
۱- وجود برنامه‌ای مدون و هدفمند در جهت استقرار امنیت	کد گذاری محوری
۲- توانایی استحصال و کاربرد اطلاعات جدید و به روز امنیتی	شایستگی تخصص
۳- توانایی کاربرد استفاده از منابع سایبری	
۴- حفظ اسرار و حفاظت از منابع سایبری در حوزه امنیت	

- ۵- عملکرد هدفمند و ساختار یافته در راستای عوامل امنیتی
  - ۶- داشتن تخصص در حوزه مسائل امنیتی
  - ۷- توانایی سطح بندی کدها و ابعاد امنیت
  - ۸- بینش سیستمی و آگاهی از امور جاری سیاسی
  - ۹- داشتن پتانسیل کافی برای بومی سازی مسائل امنیتی
  - ۱۰- تسلط به فرایندهای سازمانی
  - ۱۱- شناخت نقاط قوت و ضعف استقرار امنیت
  - ۱۲- شناسایی تهدیدها و فرصت در امور امنیت
- ۱- داشتن روحیه مشورت گیری و مشورت پذیری از آگاهان حوزه امنیت
- ۲- بالابودن روحیه تعامل فردی و گروهی و سازمانی
- ۳- انتقاد پذیری
- ۴- روحیه کار تیمی و توان تیم سازی
- ۵- استفاده از نظرات و پیشنهادات مردمی
- ۶- قدرت تعامل با قوا و هم افزایی
- ۷- استفاده از تجارب و تحقیقات پژوهشگران حوزه امنیت و سیاست
- ۸- توانایی ارتباط با نخبگان و صاحب نظران
- ۹- مشورت با مرکز علمی و دانشگاهی
- ۱۰- توانایی بهره گیری از منابع خارجی
- اعلام شفاف و صریح مواضع قانونی
- عدم وجود منفعت طلبی و عملکرد جناحی
- کلیشه‌ای عمل نکردن
- وجود اخلاق مداری و تقوا
- خدا محور عمل کردن
- بی طرفی و جامع نگر بودن
- قانون مند عمل کردن
- عدم توجه به نظرات دولتهای متخاصم
- دوری جستن از اغراض شخصی
- عدم استفاده از رانت
- نگاه عمیق و ریشه‌ای به مسائل امنیتی
- نگاه استوانه‌ای و منشوری نداشتن
- عدم وجود تعارض منافع
- کلان نگر بودن
- رصد کردن نارضایتی‌های مردم
- توجه به منافع عمومی
- در نظر گرفتن امنیت روانی مردم
- روحیه مبارزه با فساد
- تعهد به قول قرار با مردم جامعه
- داشتن شجاعت در حفظ حقوق ملت
- اندیشیدن به خواسته‌های مردم و عمل کردن به آن
- پیگیری مسائل امنیتی
- عدالت محوری در حوزه امنیت
- توجه به نقش محوری مردم
- ترجیح منافع عمومی به منافع شخصی
- ۱۲- مردم را خلیفه خود دانستن
- اخلاق مداری و داشتن تقوا
- ۲- توجه به پیامدهای خط مشی گذاری امنیتی و نه صرفاً به نتایج

شایستگی مشورت گیری

بی طرفی و عدم توجه به جناح بندی

درک منافع عمومی

تعهد و پابندی

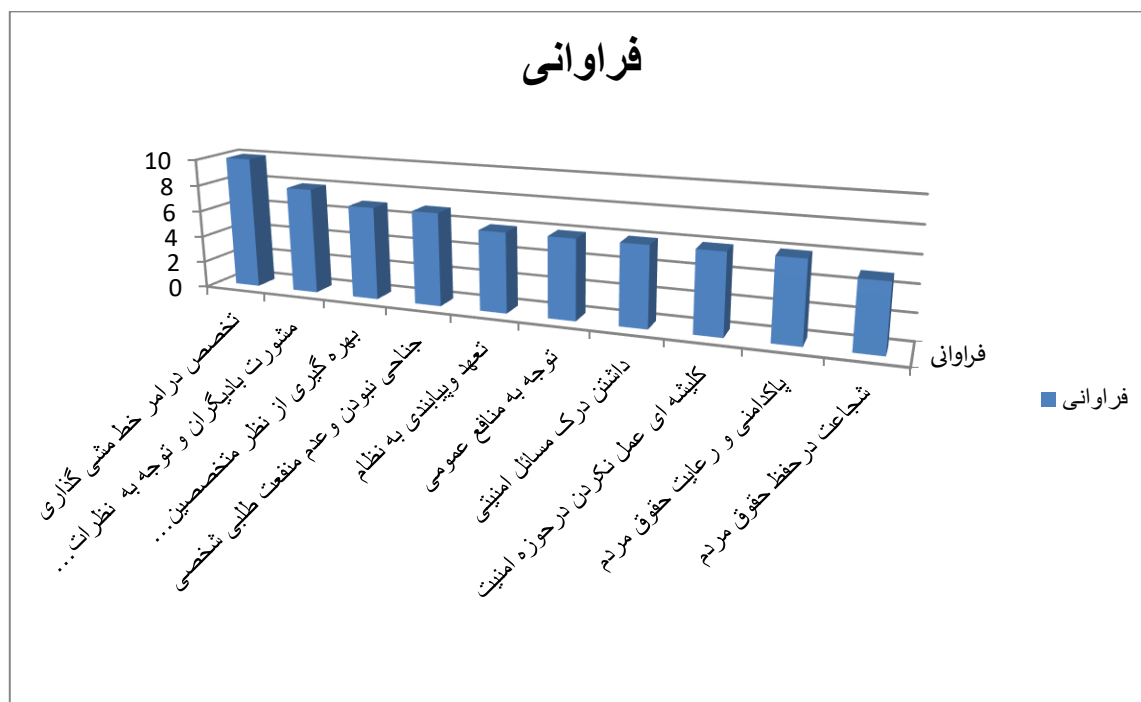
- ۳-شناسایی رابطه بین دین و سیاستهای امنیتی
- ۴- صادق بون درگفتار و کردار
- ۵- داشتن تفکر ولایی
- ۶- تطمیع نشدن توسط سایر دولتها
- ۷-آگاهی از علوم دینی
- ۸-مبنای الهی داشتن
- ۹-قانون مند عمل کردن
- ۱۰-تعهد و پایبندی به قول و قرار بامردم
- ۱۱-آگاهی از سیره پیامبر
- ۱۲-پاک دامنی و سلامت درکار
- ۱۳-حفاظت و دفاع از حقوق مردم

مسئله محوری

- ۱-داشتن نگاه ریشه‌ای و عمیق به خط مشی گذاری امنیتی
- ۲-اطلاع از پیچیدگی روش‌های خط مشی گذاری
- ۳-توان و قدرت نگاه جامع به مسائل امنیتی
- ۴-مسئله محور عمل کردن
- ۵-کلان نگر بودن درحوزه امنیت
- ۶-قانون پذیر بودن
- ۷-عملکرد فراجناحی داشتن
- ۸-آگاهی از ابعاد ملی و بین المللی امنیت
- ۹-پتانسیل نظریه پردازی داشتن
- ۱۰-شناخت زوایای پنهان خط مشی گذاری

شکل ۱

طبقه بندی عناوین استخراجی از پیشنهادات

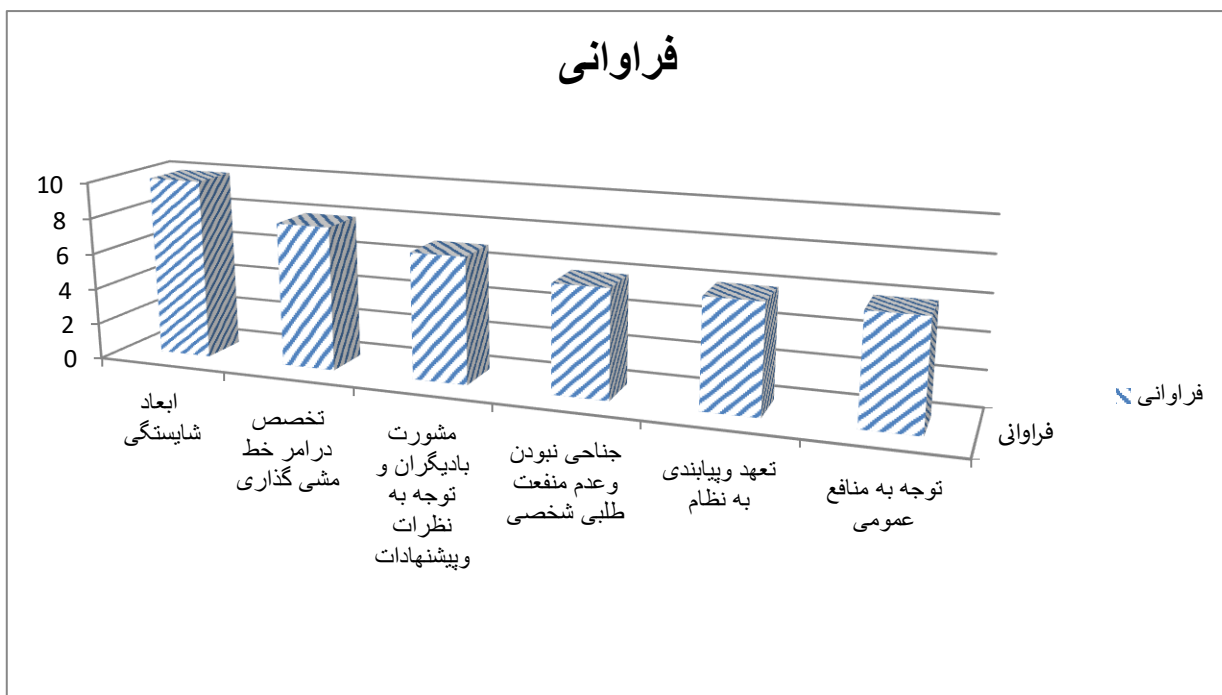
جدول ۲

عناوین انتخابی

ردیف	ابعاد شایستگی	فراوانی
۱	تخصص در امر خط مشی گذاری	۱۰
۲	مشورت با دیگران و توجه به نظرات و پیشنهادات	۸
۳	جناحی نبودن وعدم منفعت طلبی شخصی	۷
۴	تعهد و پایبندی به نظام	۶
۵	توجه به منافع عمومی	۶
۶	داشتن درک مسائل امنیتی	۶

شکل ۲

طبقه بندی عناوین انتخابی

جدول ۳

کدهای اولیه، ثانویه و مقوله هسته کارویژه‌های سیستمی مدل

مقوله	کد مفهومی اولیه
شایستگی تخصص	۱- وجود برنامه‌ای مدون و هدفمند در جهت استقرار امنیت
	۲- توانایی استحصال و کاربرد اطلاعات جدید و به روز امنیتی
	۳- توانایی کاربرد و استفاده از منابع سایبری
	۴- حفظ اسرار و حفاظت از منابع سایبری در حوزه امنیت
	۵- عملکرد هدفمند و ساختار یافته در راستای عوامل امنیتی
	۶- داشتن تخصص در حوزه مسائل امنیتی
	۷- توانایی سطح بندی کدها و ابعاد امنیت

- ۸- بینش سیستمی و آگاهی از امور جاری سیاسی
- ۹- داشتن پتانسیل کافی برای بومی سازی مسائل امنیتی
- ۱۰- تسلط به فرایندهای سازمانی
- ۱۱- شناخت نقاط قوت و ضعف استقرار امنیت
- ۱۲- شناسایی تهدیدها و فرصت در امور امنیت
- ۱- داشتن روحیه مشورت گیری و مشورت پذیری از آگاهان حوزه امنیت
- ۲- بالابودن روحیه تعامل فردی و گروهی و سازمانی
- ۳- انتقاد پذیری
- ۴- روحیه کار تیمی و توان تیم سازی
- ۵- استفاده از نظرات و پیشنهادات مردمی
- ۶- قدرت تعامل با قوا و هم افزایی
- ۷- استفاده از تجارب و تحقیقات پژوهشگران حوزه امنیت و سیاست
- ۸- توانایی ارتباط با نخبگان و صاحب نظران
- ۹- مشورت با مرکز علمی و دانشگاهی
- ۱۰- توانایی بهره گیری از منابع خارجی
- بی طرفی و عدم توجه به جناح بندی
- اعلام شفاف و صریح مواضع قانونی
- عدم وجود منفعت طلبی و عملکرد جناحی
- کلیشه ای عمل نکردن
- وجود اخلاق مداری و تقوا
- خدا محور عمل کردن
- بی طرفی و جامع نگر بودن
- قانون مند عمل کردن
- عدم توجه به نظرات دولتهای متخاصم
- دوری جستن از اغراض شخصی
- عدم استفاده از رانت
- نگاه عمیق و ریشه ای به مسائل امنیتی
- نگاه استوانه ای و منشوری نداشتن
- عدم وجود تعارض منافع
- کلان نگر بودن
- رصد کردن نارضاایتی های مردم
- توجه به منافع عمومی
- در نظر گرفتن امنیت روانی مردم
- روحیه مبارزه با فساد
- تعهد به قول قرار با مردم جامعه
- داشتن شجاعت در حفظ حقوق ملت
- اندیشیدن به خواسته های مردم و عمل کردن به آن
- پیگیری مسائل امنیتی
- عدالت محوری در حوزه امنیت
- توجه به نقش محوری مردم
- ترجیح منافع عمومی به منافع شخصی
- مردم را خلیفه خود دانستن
- تعهد و پایبندی
- ۱- اخلاق مداری و داشتن تقوا
- ۲- توجه به پیامدهای خط مشی گذاری امنیتی و نه صرفا به نتایج
- ۳- شناسایی رابطه بین دین و سیاستهای امنیتی
- ۴- صادق بون در گفتار و کردار
- ۵- داشتن تفکر ولایی

-
- مسئله محوری
- ۶- تطبیع نشدن توسط سایر دولتها
  - ۷- آگاهی از علوم دینی
  - ۸- مبنای الهی داشتن
  - ۹- قانون مند عمل کردن
  - ۱۰- تعهد و پابندی به قول و قرار بامردم
  - ۱۱- آگاهی از سیره پیامبر
  - ۱۲- پاک دامنی و سلامت درکار
  - ۱۳- حفاظت و دفاع از حقوق مردم
- ۱- داشتن نگاه ریشه‌ای و عمیق به خط مشی گذاری امنیتی
  - ۲- اطلاع از پیچیدگی روش‌های خط مشی گذاری
  - ۳- توان و قدرت نگاه جامع به مسائل امنیتی
  - ۴- مسئله محور عمل کردن
  - ۵- کلان نگر بودن درحوزه امنیت
  - ۶- قانون پذیر بودن
  - ۷- عملکرد فراجناحی داشتن
  - ۸- آگاهی از ابعاد ملی و بین المللی امنیت
  - ۹- پتانسیل نظریه پردازی داشتن
  - ۱۰- شناخت زوایای پنهان خط مشی گذاری
-

بحث و نتیجه گیری

شناخت و تعریف اصول امنیت، اولین گام مهم در توسعه سیاست‌های امنیتی است؛ زیرا این اصول، نوع خاص و ماهیت سیاست‌های امنیتی را که بیشتر برای محیط ملی اعمال می‌شود، دیکته می‌کنند. از اصول امنیتی برای تعریف بنیادی استفاده می‌شود که می‌توان سیاست‌های امنیتی را دقیق‌تر تبیین کرد و سازمان‌ها باید این اصول امنیتی را قبل و بعد از توسعه و تدوین سیاست‌های امنیتی ارزیابی و بررسی کنند تا این اطمینان حاصل شود که در طول توسعه و مدیریت سیاست‌های امنیتی، انتظارات برای ایجاد امنیت برآورده می‌شود. سیاست‌های امنیتی تدوین شده باید مفهومی مداوم از آنچه در آن مجاز است و آنچه در رابطه با کنترل دسترسی به داده‌ها و منابع پردازش مجاز نیست، ایجاد کنند تا بتوانند به محیط تجاری، فنی، قانونی و نظارتی که سازمان در آن فعالیت می‌کند، پاسخ دهند. همان‌طور که در اصول امنیتی سطح بالا تعریف شده است، هدف از سیاست امنیتی، شفاف‌سازی و برقراری ارتباط مدیریت درباره امنیت است و سیاست‌های امنیتی به‌عنوان پلی بین اهداف مدیریتی و الزامات امنیتی عمل می‌کنند.

یک سیاست امنیتی مبنای اصولی است که می‌توان با آن برنامه امنیتی مؤثر و جامعی را تهیه کرد؛ با این حال، این مؤلفه مهم معماری امنیتی غالباً نادیده گرفته می‌شود. یک خط‌مشی امنیتی، روشی است که انتظارات مدیریت برای امنیت و اهداف خاص، قابل‌اندازه‌گیری و آزمایش است. برای تهیه معماری امنیتی مؤثر، استفاده از رویکردی از بالا به پایین بسیار مهم است؛ زیرا سیاست امنیتی مشخصات سطح بالایی از خصوصیات امنیتی را بیان می‌کند که یک سیستم معین باید داشته باشد تا مجریان برای برقراری ارتباط با یکدیگر و انجام پروژه از طریق اجرا و اعتبارسنجی طراحی، به آن دست یابند. این امر مستلزم نظرسنجی از خبرگان و متخصصان امنیت است تا با تکیه بر ویژگی‌ها، تجارب و شایستگی‌های خود، بهترین راهکار و مدل را برای اتخاذ آن انتخاب کنند. با استفاده از کدگذاری باز و مراجعه به کدهای اولیه استخراج شده از مصاحبه‌ها (کدگذاری نکات کلیدی)، کدهایی که به موضوعی مشترک اشاره داشتند گروه‌بندی شدند و پس از استخراج مفاهیم و در راستای آن، با مقایسه و طبقه‌بندی آن‌ها نیز مقوله‌ها تعیین شدند و ۲۳۱ کد مفهومی به دست آمد. در ادامه، کدگذاری محوری اجرا شد که با تعیین مفاهیم و مقوله‌ها، کدگذاری باز پایان یافت. لذا از مفاهیم به دست آمده، در مرحله کدگذاری محوری و طبق مدل پارادایمی استراوس و کوربین،

پدیده، شرایط علی، شرایط مداخله‌گر، شرایط زمینه‌ای، استراتژی‌ها و پیامدها شناسایی شدند و ۶ شایستگی (۱. شایستگی تخصصی، ۲. مشورت گرفتن، ۳. جناح‌بندی‌های سیاسی، ۴. توجه به منافع عمومی، ۵. توجه به تعهد و پایبندی، ۶. مسئله‌محوری) به دست آمد. بررسی نتایج به‌دست‌آمده از نظرات خبرگان بیانگر این است که میانگین کلیه ابعاد شایستگی موردنظر آنان بالاتر از ۴ است و می‌توان ادعا کرد این موارد از دیدگاه آنان با قاطعیت در خطمشی‌گذاری امنیتی اثرگذار است.

در این رابطه باید اذعان نمود که فرایند خطمشی‌گذاری، مجموعه‌ای از فعالیت‌ها و اقداماتی است که با بررسی و شناخت مشکلات، عوامل و ایده‌ها، مدلی را برای تصمیم‌گیری مسئولین تدوین می‌کند و مشخص می‌کند کدام گزینه و در چه زمانی باید به اقدامی مؤثر و عملی تبدیل شود. بررسی عوامل به‌دست‌آمده فوق که به تخصص در امر خطمشی‌گذاری مربوط می‌شود، بیانگر این است که مسئولین و اعضای مجمع امنیت ملی باید دارای هر یک از شایستگی‌های یادشده باشند تا در امر تصمیم‌گیری بتوانند به‌صورت مؤثر و کارآمد تشریک مساعی کرده و اقدامات شایسته را متناسب با اوضاع امنیتی اتخاذ کنند. در حال حاضر که حفظ امنیت ملی از مهم‌ترین مسائل مبتلا به جامعه محسوب می‌شود و هرگونه اشتباه راهبردی ضربات جبران‌ناپذیری به پیکر جامعه وارد می‌کند، این خطمشی‌گذاران امنیت هستند که با نگاهی جامع به مسائل کلان کشور، وظیفه خطیر حفظ امنیت ملی را به عهده دارند؛ لذا توجه و به‌کارگیری یافته‌های فوق می‌تواند آنان را در امر تصمیم‌گیری موفق سازد. یافته‌های این مطالعه علاوه بر انطباق با تئوری‌های ارائه‌شده در مورد شایستگی (Ana et al., 2020; Blacksmith et al., 2019; Esmaili et al., 2016; Ghorbani & Vahdani, 2016; Hamidi et al., 2024; Mobini Dehkordi et al., 2018; Naderi, 2019; Shojaei et al., 2019; Sakib et al., 2022)؛ با نتایج پژوهش بلکاسمیت و همکاران (۲۰۱۹) که به بررسی توانایی ذهنی عمومی و شایستگی تصمیم‌گیری از لحاظ تئوری و تجربی پرداختند (Blacksmith et al., 2019) همخوانی دارد.

سیاست‌گذاری امنیتی که از دهه‌های اخیر مورد توجه اندیشمندان و دست‌اندرکاران حوزه سیاست قرار گرفته است، مقوله‌ای است که از مهم‌ترین وظایف دولت‌ها در جهت تأمین امنیت ملی در تمامی حوزه‌ها و ابعاد کشوری به‌شمار می‌آید. سیاست‌گذاری امنیتی از خطمشی‌های حاکم بر روش‌های تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری در حوزه‌های مرتبط با امنیت ملی محسوب می‌گردد. از این جهت، حوزه‌های سیاست داخلی و خارجی در امور نظامی، اطلاعاتی، اقتصادی، مدیریتی و حتی فرهنگی و اجتماعی با موضوع سیاست‌گذار امنیتی رابطه تنگاتنگ دارند. لذا تأمین امنیت، مقوله‌ای اجتماعی است که فراتر از ذهنیت محض بوده و تابعی عینی است که در کلیه ابعاد جامعه احساس می‌شود. جامعه بدون امنیت، تکوین و پیشرفت نمی‌یابد و به همین دلیل اکثر کشورهای دنیا، ارزش و تأمین امنیت را به‌خوبی درک کرده و شرایط مناسبی را برای سیاست‌گذاری‌های امنیتی فراهم کرده‌اند.

سیاست‌گذاری امنیتی را می‌توان به‌عنوان شناخت مسائل و مشکلات به همراه کوشش آگاهانه، سنجیده و سازمان‌یافته دولت‌ها در راستای ایجاد تغییر در وضع موجود به وضعیتی متعالی‌تر — با ابزار کنترل و مدیریت آسیب‌ها، تهدیدها و دستیابی به اهداف مطلوب با استفاده از فرصت‌ها در حوزه امنیتی — دانست که با هماهنگ‌سازی عناصر مختلف قدرت ملی و به‌کارگیری مناسب آن امکان‌پذیر است. در سیاست‌گذاری امنیتی، نخست باید به شناسایی مسائل و نیازهای جامعه در سطح کلان پرداخت و سپس مداخلات هدفمند، آگاهانه و سنجیده انسانی را در مسیر حوادث و فرایندها اعمال کرد تا به نتیجه‌ای موفقیت‌آمیز دست یافت. تردیدی نیست که بروز بحران‌های سیاسی ناشی از اختلال در امنیت، به بی‌ثباتی و نارضایتی جامعه منجر می‌گردد. اگر تهدیدات امنیتی شناسایی و کنترل نشوند، بروز ناهنجاری‌های اجتماعی گریزناپذیر است. لذا برای تأمین امنیت، ابتدا باید سیاست‌گذاری اصولی انجام شود و برای این کار، به سیاست‌گذاران شایسته نیاز است. لیکن تاکنون روش شناخته‌شده و مدل بومی‌ای در داخل کشور برای موفقیت سیاست‌گذاران امنیت طراحی نشده است. به همین منظور، این پژوهش در نظر دارد با استفاده از روش داده‌بنیاد و ارائه طرحی نو، با توجه به تلاش‌های انجام‌شده در این مطالعه — که

نخست با اخذ نظر آگاهان و مدیران و سیاست‌گذاران امنیتی و انجام مصاحبه، نظرات و سؤالات به حد اشباع رسید — مدل را طراحی و ارائه نماید. در نهایت، با استخراج پرسش‌نامه‌ای ۷۴ سؤالی از دیدگاه این افراد و تجزیه و تحلیل نظرات آنان، مدل جامع و کاملی که دارای ۶ شایستگی برتر بود انتخاب شد که به ترتیب اهمیت و با مؤلفه‌های مربوطه عبارت‌اند از:

۱. تخصص در امر خط‌مشی‌گذاری،

۲. مشورت با دیگران و توجه به نظرات و پیشنهادات،

۳. جناحی نبودن و عدم منفعت‌طلبی شخصی،

۴. تعهد و پایبندی به نظام،

۵. توجه به منافع عمومی،

۶. داشتن درک مسائل امنیتی.

این مدل جهت استفاده و بهره‌برداری مدیران و سیاست‌گذاران امنیت در کشور طراحی و تدوین گردید و سپس پیشنهادهایی برای ادامه راه ارائه شده است.

نظر به اینکه طراحی الگوی حاضر برآمده از تجربیات خبرگان خط‌مشی‌گذاری امنیتی است، پیشنهاد می‌گردد این الگو مورد توجه کارگزاران دولت و سیاست‌گذاران قرار گیرد تا در راه توسعه و پیشرفت در زمینه امنیت از آن بهره‌مند شوند. با توجه به عدم وجود ساختاری مشترک در تصمیم‌گیری در سطوح امنیت که گاه تصمیم‌گیرندگان را دچار تعارض و اختلاف‌نظر می‌کند، پیشنهاد می‌شود این الگو به‌عنوان راهکاری مؤثر در جلوگیری از سوگیری‌ها و جهت‌گیری‌ها در سطوح بالای خط‌مشی‌گذاری، یاری‌دهنده خط‌مشی‌گذاران قرار گیرد.

از آنجا که استفاده از این الگو به‌عنوان یک روش خط‌مشی‌گذاری امنیتی بومی در ساختار امنیتی کشور جمهوری اسلامی، راه را برای سامانه‌های خط‌مشی هموار می‌سازد، پیشنهاد می‌شود در ساختار امنیتی کشور مورد توجه قرار گیرد.

پیشنهاد می‌شود مؤلفه‌های مختلف این الگو در مورد انتصاب و برگزیدن خط‌مشی‌گذاران امنیتی مدنظر قرار گیرد.

از آنجا که برای خط‌مشی‌گذاری امنیتی، بهره‌مندی از نظرات کارشناسی شده — که حاصل پژوهشی دقیق درباره جنبه‌های مختلف اجرای خط‌مشی‌ها و سیاست‌های امنیتی در راستای برقراری هرچه بهتر اصول امنیت ملی است — ضروری به نظر می‌رسد، پیشنهاد می‌گردد با ایجاد یک واحد تخصصی مستقل و پویا، متشکل از کارشناسان و صاحب‌نظران در حوزه‌های مختلف اقتصادی و سیاسی و همچنین جامعه‌شناسان و علمای دینی، نسبت به امر سیاست‌گذاری امنیتی اقدام شود.

تقدیر و تشکر

نویسندگان مقاله بر خود لازم می‌دانند از همکاری و مساعدت همه عزیزانی که در این پژوهش یاری نموده‌اند، سپاسگزاری نمایند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازن اخلاقی

در پژوهش حاضر تمامی موازن اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Abbasabadi, H., Kord, B., & Imani, A. (2022). Identifying Dimensions and Designing an Optimal Evaluation Model for Public Policies in Iran with a Good Governance Approach. 1st National Conference on Theoretical Approaches and Modern Technologies in Administrative Sciences,
- Abbasi, H., & Daneshfard, K. (2021). The Pattern of Citizen Participation in the First Stage of Public Policy (Identification of public Issues). *Strategic Management Studies of National Defence Studies*, 11(42), 270-247. https://smsnds.sndu.ac.ir/article_1463_c16653d150382208c221fc31a3e53cbc.pdf
- AlRaeesi Eman Jasim, H., & Ojiako, U. (2021). Examination of Legal Perspective of Public Policy Implementation on Construction Projects Arbitration. *Journal of Legal Affairs and Dispute Resolution in Engineering and Construction*, 13(3), 03721002. [https://doi.org/10.1061/\(ASCE\)LA.1943-4170.0000474](https://doi.org/10.1061/(ASCE)LA.1943-4170.0000474)
- Ana, Kustiawan, I., Ahman, E., Zakaria, S. Z. S., Muktiarni, M., Dwiyantri, V., Saripudin, S., & Kahoeunisa, I. (2020). Defining Vocational Teacher Competencies in Industry 4.0 From the Perspective of Policymakers. *Journal of Engineering Education Transformations*, 34(0). <https://doi.org/10.16920/jeet/2020/v34i0/157884>
- Angez-e-Ghods, A., & Abdi, B. (2024). Designing an Iranian-Islamic Model of Public Policy: Explaining the Role of Specialized Institutions. *Scientific Quarterly of Islamic-Iranian Progress Model Studies*, 12(1), 219-258.
- Blacksmith, N., Behrend, T., Dalalb, R., General, T. L., & Hayes. (2019). Mental ability and decision-making competence: Theoretically distinct but empirically. *Personality and individual differences*. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2018.10.024>
- Cave, E., & McKeown, P. (1993). Managerial Effectiveness: The Identification of Need. *Management Education and Development*, 24(2), 122-137. <https://doi.org/10.1177/135050769302400202>
- Esmaili, M. R., Sepahvand, R., & Vahdati, H. (2016). Identifying the Competencies of Islamic Consultative Assembly Representatives Using the Fuzzy Delphi Method. *Journal of Public Administration Perspective*, 7(2), 105-126. https://jppap.sbu.ac.ir/article_95704.html
- Ghorbani, M. H., & Vahdani, M. (2016). Designing a Model of Competences of Entrepreneurs in Iran's Sports Industry. *Sport Management Studies*, 8(39), 205-228. <https://doi.org/10.22089/smrj.2016.890>
- Hamidi, A., Faghihi, A., & Teimoornezhad, K. (2024). Identifying and Ranking Factors Affecting Policymaking of Public Administrators' Education. *Public Management Researches*, 16(62), 63-96. <https://doi.org/10.22111/jmr.2022.42740.5807>
- Mobini Dehkordi, A., Ahmadi, H., & Delavar, A. (2018). Designing strategic entrepreneurship competency model for the country senior managers. *Interdisciplinary Studies on Strategic Knowledge*, 2(7), 127-150. https://issk.sndu.ac.ir/article_312.html
- https://issk.sndu.ac.ir/article_312_944fde4c616e8d245684f92e59e4e9e1.pdf
- Naderi, G. (2020). Examining competency in the policymaking system of the Islamic Republic of Iran in theory and practice (with an emphasis on the legislative and executive branches). *Islamic Government Quarterly*, 24(4), 157-184. https://mag.rcipt.ir/article_110618.html
- Sakib, M. N., Rabbani, M. R., Hawaldar, I. T., Jabber, M. A., Hossain, J., & Sahabuddin, M. (2022). Entrepreneurial Competencies and SMEs' Performance in a Developing Economy. *Sustainability*, 14(20).

Shojaei, A. A., Arefi, M., Fathi Vajargah, K., & Shams Morakani, G. (2019). Designing an Entrepreneurship-based Competency Model for Graduates in Educational Sciences. *Journal of Science and Technology Policy*, 12(1), 77-88. <https://doi.org/10.22034/jstp.2019.11.1.1985>